

РЕШЕНИЕ

№ 27196

гр. София, 07.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 87 състав, в публично заседание на 25.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Жана Петрова

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **5907** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 84, ал.2, вр. с чл.76б, ал.1, т.2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), вр. с чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК). Делото е препратено по компетентност от Административен съд - Пловдив към Административен съд София - град (АССГ), производството е образувано по жалба с вх. № 8985/27.04.2026 г. на О. Д. О., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] в С., гражданин на С., чрез адв. Г. К. с посочен в жалбата адрес в [населено място], ул. „4-ти Януари“ № 34, офис 2 срещу решение № 99 Х/ 26.03.2026 г. издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ - МС), с което, на основание чл.76б, ал.1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) последващата му молба с вх. № УП 34096/10.03.2026 г. не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.

С жалбата са изложени твърдения за допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила при издаването на оспорения административен акт, както и че същият е постановен в противоречие с материално-правните разпоредби и в явно несъответствие с целите на закона. С тези аргументи от съда се иска отмяна на оспореното решение.

В съдебно заседание жалбоподателя не се явява лично, не се представлява и от процесуалният си представител адв. Г. К..

Ответникът – Интервюиращ орган на ДАБ при МС, чрез пълномощник юрисконсулт Р. оспорва жалбата в писмена защита. Изразява становище по нея като счита решението на интервюиращият орган за правилно и законосъобразно и твърди, че при издаване на оспореното решение са спазени изискванията за законосъобразност и съответствие с материалния и процесуалния закон. Моли съда да отхвърли жалбата като неоснователна и да остави в сила

решението на интервюиращият орган.

Административен съд София-град, Първо отделение, 87 състав, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Първото искане за закрила на О. Д. О., [дата на раждане] в С., гражданин на С. с етническа принадлежност – арабин и заявено вероизповедание: мюсюлманин - сунит, семейно положение - неженен, ЛНЧ [ЕГН], е с молба от 22.08.2024г. заведена в РПЦ-гр. Х. с вх. № 2695/22.08.2024г. (л.176). На същата дата е той е регистриран с Регистрационен лист рег. № УП-34096/22.08.2024 г.. Тъй като не е представил документ за самоличност, личните данни на чужденеца са установени въз основа на подписана декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. В последствие от страна чуждият гражданин е представен в оригинал документ-преписка за актуално състояние на гражданин.

О. Д. О. е поканен на интервю. В проведеното интервю на 21.11.2024г. търсецията закрила чужд гражданин е посочил, че отразената информация в регистрационния лист дата на раждане е сгрешена и годината на раждане е 23.01.1999г.. Споделя, че напуснал С. нелегално на 01.08.2024г. за Турция. В България влязъл на след двадесет дни отново нелегално заедно с още седем други чужди граждани. Границата преминал, като със стълба прескочил теленото ограждение. След като влезли на територията на България и вървели известно време пеша, трафикант ги взел и с автомобил ги откарал посока [населено място], където се предали в полицията.

Твърди, че не е арестуван, не е осъждан и не е подавал в друга държава молба за международна закрила. Определил е принадлежността си към арабския етнос, като изповядвана религия е посочил мюсюлманин – сунит. Никога не е участвал в религиозни организации и не споделя да е имал проблеми заради принадлежността си към определена етническа група или поради изповядваната от него религия. Заявява, че е роден в Х., като през 2015г- се преместили в [населено място] и е живял там до напускането на родината си. Родителите му баща, майка и двама братя останали в С. и се върнали да живеят в Х., където живеели към момента на интервюто. О. Д. О. казва, че има основно образование и е работил по ресторанти в С.. Никога не е бил член на въоръжени групировки, а причината за напускане на страната си на произход споделя, че била войната, която избухнала и все още не била приключила и тъй като очаквал да бъде мобилизиран и поради опасност от отвлечане в И.. Твърди, че много пъти в района на И. имало непрекъснати сражения, виждал е бомбардировки и паднали ракети Сраженията били предимно между редовната армия, подкрепяна от проирански групировки и руснаци срещу А.. Често турската армия също навлизала в района и ги бомбардирала. Ислямистите контролирали града, описва ги че ходели с черни дрехи и имали дълги бради. Самият той не бил влизал във взаимоотношения с представители на групировките във района в който живеел. Родителите и близките му останали в С. поради липса на финансова възможност. Твърди, че бил заплашван от ислямистите да се присъедини към тях но отказал и напуснал С.. Спрямо семейството му не били отправяни заплахи. Декларира, че не е заплашван лично и никога не му е оказвано физическо или психическо насилие в държавата му на произход, както и не е възбудено срещу него съдебно дело. Брат му бил отвлечен от редовна армия и след като се прибрал след две години имал психически проблеми. Изразява евентуални опасения, че ако се завърне в страната си по произход е възможно да го мобилизират или най-вероятно да го убият.

С решение № 2195/05.03.2025 г. на председателя на ДАБ при МС на О. Д. О. е отказан статут на бежанец и хуманитарен статут. Административният акт е връчен лично на чужденеца на 14.03.2025 г. Решението е обжалвано пред Административен съд - Хасково. С решение № 4037/22.04.2025 г. на Административен съд - Хасково е отхвърлена жалбата му против решение № № 2195/05.03.2025 г. на председателя на ДАБ при МС. В резултат на съдебно обжалване с

решение № 11960/26.11.2025 г. на Върховен административен съд, осмо отделение е оставил в сила решението № 4037/22.04.2025 г., постановено по адм. дело № 659/2025 г. по описа на Административен съд - Хасково.

На 10.03.2026 година О. Д. О. е депозирал в ДАБ при МС последваща молба с искане за закрила, регистрирана с вх. № УП-34096/10.03.2026г. (л.52).В същата жалбоподателят се позовава на твърдения, че политически гонен от настоящият режим в С. и са нарушавани правата му на свобода на мнението и вероизповеданието. Към молбата не са представени писмени доказателства относно наведените твърдения.

На молителя е изпратено съобщение с Указания, относно процедурата по предварително разглеждане на подадена последваща молба за международна закрила, като е предоставен срок на чуждият гражданин да представи писмени доказателства.

С обжалваното Решение № 99Х/26.03.2026г. (л.30) интервюиращият орган, на основание чл.76б, ал.1, т.2 ЗУБ е отказал да допусне до разглеждане по същество последваща молба за закрила подадена от О. Д. О. , като е основал отказа си, посочвайки че чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. В решението е посочено установеното в предходното производство относно чуждият гражданин, че същия не е представил релевантни към предоставянето на международна закрила мотивирани в или извън страната му на произход проблеми. Органът е оценил съгласно приложена справка за реалистични очакванията за затихване на конфликта в С. и е обосновал извода, че в С. не е налице въоръжен конфликт, който да генерира ниво на насилие, водещо до общ риск от тежки посегателства за живота и сигурността на всяко лице, единствено поради физическото му присъствие в тази територия. Констатира липса на лични обстоятелства, които да сочат че жалбоподателя би станал специфична цел на такова насилие, поради присъщите на личностното му положение елементи, като е заключил, че при евентуалното му завръщане в С., той би могъл да води нормален живот, какъвто води семейството и близките му там, които са останали да живеят в родното му място.

С тези аргументи е обосновал извода, че молителят не се позовава на реални нови обстоятелства от съществено значение за личната му бежанска история, обосноваващи риск за живота и свободата му в С., които да обуславят допускането на неговата последваща молба до производство за предоставяне на международна закрила.

В хода на съдебното производство се представиха следните писмени доказателства:

От ответника: Справка с вх. № МД-02-189/14.05.2026 г. (л.31-33) относно общото положение в страната, актуалната политическа и икономическа обстановка и конкретно актуалната обществено-политическа.

Писмо от представителството на ВКБООН в България.

При така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи:

Обжалваното решение е връчено на адресата си, чрез пълномощник адв. К. на 20.04.2026 г. с представено пълномощно по делото(л.29), а жалбата, въз основа на която е образувано настоящото делото, е подадена на дата 27.04.2026г., пред Административен съд – Пловдив. Същата е подадена директно до съда в преклузивния срок по чл. 84, ал.2 от ЗУБ, от надлежна страна с правен интерес от оспорването, срещу акт подлежащ на съдебен контрол и следователно е допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Решение № 99Х/26.03.2026г. на интервюиращ орган при ДАБ- МС е издадено от компетентен административен орган - интервюиращ орган на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ С. П. Н.-

младши експерт в РПЦ – Х. е определена за интервюиращ орган, който да извършва действията предвидени в ЗУБ съгласно Заповед № РД05-290/13.04.2022г. на председателя на ДАБ при МС (л.37). Спазена е установената писмена форма, като при издаването му не са допуснати процесуални нарушения, от категорията на съществените, поради което не са налице основания за прогласяване на неговата нищожност по смисъла на чл. 168, ал. 1 и ал. 2 във връзка с чл. 146, т. 1 АПК, съответно – за отмяна по смисъла на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 2 и т. 3 АПК. Не са надхвърлени времевите граници – актът е постановен на 26.03.2026г., дванадесет работни дни, след като органът е сезиран с последващата молба от 10.03.2026г. на ДАБ –МС – чл. 76б, ал.1 ЗУБ. Решението е мотивирано с фактическите и правни основания за недопускане на молбата.

Чуждият гражданин е депозирал последваща молба за предоставяне на закрила. Производството е образувано на основание чл. 76б от Закона за убежището и бежанците, регламентиращ процедурата по предварително разглеждане на подадена последваща молба за международна закрила. Според легалната дефиниция, дадена в тази разпоредба "последваща молба" е молба за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение и чужденецът не е напуснал територията на Република България. В този смисъл подадената от О. Д. О., молба на 10.03.2026г. безспорно е последваща по смисъла на параграф 1 т. 6 от ДР на ЗУБ.

В раздел III "Процедура за предварително разглеждане на последваща молба за международна закрила", състоящ се от разпоредбите на чл. 76а – чл. 76в ЗУБ са транспонирани приложимите за последващи молби изисквания на чл. 40–42 от Директива 2013/32/ЕС. Предназначението на тази специална процедура съгласно чл. 76а ЗУБ е преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последващата молба за международна закрила да се прецени нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2, т. 4 ЗУБ, изискваща производство за предоставяне на международна закрила да не се образува, а образуването да се прекрати, ако чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или държавата му на произход. В чл. 76б, ал. 1 ЗУБ тази преценка е възложена на интервюиращ орган на ДАБ, който в срок от 14 работни дни от подаване на последващата молба единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да провежда лично интервю, взема решение с което я допуска или не до производство за предоставяне на международна закрила. Съгласно чл. 76в, ал. 1 ЗУБ при провеждане на тази процедура за предварително разглеждане на последваща молба по раздел III от глава шеста ЗУБ чужденците се ползват от правото по чл. 23, ал. 1 ЗУБ на съдействие и помощ от страна на ВКБООН и на други правителствени или неправителствени организации, правото по чл. 29, ал. 1, т. 8 ЗУБ, на преводач и тълковник, по чл. 29а ЗУБ, на достъп до събраната информация, въз основа на която ще се вземе решението, и по чл. 58, ал. 7 ЗУБ за подаването на молба за международна закрила от чужденец с временна закрила. В чл. 76в, ал. 2 и ал. 3 ЗУБ са посочени правата, които не се признават в процедурата за предварително разглеждане на последваща молба. Не се изключва приложимостта на общите правила по раздел I, глава VI от закона, включително и приложимостта на чл. 58, ал. 5 от ЗУБ, съгласно който на чужденеца, заявил желание да кандидатства за международна закрила, се дават указания относно реда за подаване на молбата. Съгласно чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ интервюиращият орган взема решение по подадена последваща молба за закрила въз основа на писмени доказателства, предоставени от чужденеца. Съгласно чл. 13, ал. 2, т. 4 от ЗУБ тези писмени доказателства трябва да са свързани с нови обстоятелства, относно личното положение на чужденеца или ситуацията в страната му на произход.

Съгласно Решение на СЕС от 10 юни 2021 г. LH срещу Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid по

дело С-921/19: Член 40, параграфи 2 и 3 от Директива 2013/32 предвижда обработване на последващите молби на два етапа. Първият етап е с предварителен характер и има за предмет проверка на допустимостта на тези молби, докато вторият етап се отнася до разглеждането им по същество. Първият етап също се провежда на две стъпки, като всяка от тях е свързана с проверка на отделните условия за допустимост, установени в същите разпоредби. На първо място, чл.40, § 2 от Директива 2013/32 предвижда, че с цел вземането на решение относно допустимостта на молба за международна закрила съгласно чл.33, § 2, б."г" от тази директива, първоначално последващата молба е предмет на предварително разглеждане с цел да се определи дали по тази молба са се появили или са били представени от кандидата нови елементи или нови факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95. Само ако действително са налице такива нови елементи или факти спрямо първата молба за международна закрила, разглеждането на въпроса за допустимостта на последващата молба продължава в съответствие с чл.40, § 3 от тази директива, за да се провери дали тези нови елементи и факти увеличават в значителна степен вероятността кандидатът да отговори на условията за предоставяне на този статут. Според тълкуването на СЕС, предоставено в т.58 от Решение от 13 юни 2024 г. по дело С-563/22: чл.40 от Директива 2013/32, разглеждан във връзка с чл.12, § 1, б."а", второ изречение от Директива 2011/95, трябва да се тълкува в смисъл, че органът, който се произнася по основателността на последваща молба за международна закрила, е длъжен да разгледа фактите, представени в подкрепа на тази молба, включително когато тези факти вече са били преценени от органа, който окончателно е отхвърлил първата молба за международна закрила. Тези правила могат, освен другото, да задължават съответния кандидат да посочи фактите и да изложи доказателства, които оправдават новата процедура.

В случая интервюиращият орган е действал в съответствие с европейските процедурни правила, като е обсъдил представената молба от страна на търсеция закрила, както и обстоятелствата, на които се е позовал и е приел, че представените в последващата молба на чужденеца факти не са нови и от съществено значение нито за личното му положение, нито за положението в страната му на произход, което становище напълно се споделя от съда.

В представената по делото преписка не се установиха доказателства за нарушаване в настоящото производство на правата на жалбоподателя по чл. 76в, ал.1 ЗУБ. – липсват данни да е потърсил съдействие и помощ от страна на ВКБООН; няма данни да е поискал достъп до събраната информация, въз основа на която ще бъде взето решение /чл. 29а ЗУБ/. Жалбоподателят не се ползва от временна закрила, което изключва приложението на чл. 58, ал.7 ЗУБ.

Относно ситуацията в страната на произход на чуждия гражданин.

Към преписката е приложена справка относно С. вх. № МД-02-105/13.03.2026г. (л.38), по делото е представена от ответника и нова справка с вх. МД-02-226/08.05.2026г. (л.31). От справките и от общодостъпни източници се установява, че тенденциите за общото положение в С. са по-скоро положителни. След десетилетия на управление на партия БААС и фамилията А., С. в момента се намира в преходен период, ръководен от временното правителство (често свързвано с фигурата на А. Ал-Ш., по известен с предишното си име А. М. ал-Д., след като неговата организация НТС поема контрола над Д. през декември 2024г. Към април 2026г. С. се намира в исторически преходен период. В страната върви процес на мащабна политическа трансформация и икономическо възстановяване. Сигурността в страната се подобрява, въпреки, че все още има райони с присъствие на въоръжени групировки и остатъчни клетки на

радикални организации.

Икономиката на страната обаче е в състояние на колапс и хипер инфлация. Правят се опити в началото на 2026г. за въвеждане на нова национална валута, която да замени обезценената сирийски лира, но липсата на централизирана банкова система и чуждестранни резерви прави този процес изключително труден.

Съгласно бюлетин на Върховния комисариат на бежанците на ООН (ВКБООН) от 06 март 2026г. се посочва, че общият брой на завърналите се в С. лица от 8 декември 2024г. насам достига 1 488 667 души. Продължава завръщането на вътрешно разселените лица, като общият им брой достига 1 955 090 души, 1 073 353 от които са напуснали места за настаняване на вътрешно разселени лица главно в С. и Североизточно С.. ВКБООН подкрепя 605 завърнали се бежанци с логистична и транспортна подкрепа от граничния контролно-пропускателен пункт „Д.“ и на автогарите „Самара“ и „Седжо“ след контролно-пропускателните пунктове „Б. ал П.“ и „Ал Салама“ до различни дестинации, включително Х., Х., И., А. и провинция Д..

От началото на 2026г. с парична помощ са подпомогнати завърнали се сирийски бежанци 11341 домакинства или 412655 души, като предоставянето на парична помощ на домакинства продължава чрез отпускане на субсидии за завръщане, които да им позволят да покрият непосредствените си потребности.

Напредва и възстановяването на повредени по време на военният конфликт къщи с цел осигуряване на завърналите се лица в различните области са възстановени множество къщи - 109 в Д., 163 къщи в Д. ал Зор, Кастал М. и Л. възстановени къщи са 100бр., А. – 300 къщи. Правни услуги са предоставени по множество канали, за да се отговори на потребностите на завърналите се бежанци, свързани с гражданските документи и правните въпроси, които се поставят пред тях.

Основните причини, които се посочват за завръщане на сирийците остават непроменени с течение на времето, най-често посочваните са политическите развития, подобрената сигурност и събиране на семействата. Други посочени причини са носталгия, трудности при достъпа до жилище, възстановяване на собствеността, ограничена хуманитарна помощ и необходимост от работа. Повечето завърнали се лица се отправят към провинциите в С. С., като А., И., Д. и Х..

Демографския профил на завърналите се лица показва балансирано разпределение по пол, с много деца и възрастни в трудоспособна възраст и малък дял възрастни хора. При завръщането си в С. повечето очакват първоначално да разчитат на семейна подкрепа или неформален труд, като планират да се занимават със самостоятелна дейност.

Според първата справка ръководените от кюрдите Сирийски демократични сили и Сирийският демократичен съвет са се споразумели да интегрират своите военни сили в армията на новото сирийско правителство. Според втората справка ВКБООН продължава да подкрепя завръщането на сирийските граждани в техните райони на произход, предоставяйки транспортна и логистична подкрепа до различни дестинации, включително Х., Х., И., А., Р., Провинция Д. и Д.. Върналите се получават транспортна подкрепа, хуманитарни помощи, психосоциална и правна помощ. ВКБООН продължава да следи ситуацията и след завръщането на бежанците чрез мониторинг и посещения по домовете и продължава разпределянето на финансовата помощ за връщане и реинтеграция. Направено е заключение, че има реалистични очаквания за затихване на конфликта в С., страната на произход на О. Д. О., от което може да се изведе заключение, че не е налице въоръжен конфликт, който да генерира ниво на насилие, водещо до общ риск от тежки посегателства за живота и сигурността на всяко лице, единствено поради физическото му присъствие на тази територия. Понастоящем в страната не е налице насилие, при което всяко лице, пребиваващо на територията на С., да е изправено пред реална, а не пред хипотетична

опасност от убийство, нараняване или малтретиране, посегателства, забранени от чл. 3 от ЕКПЧ. От друга страна, в конкретния случай няма установени лични обстоятелства, които да сочат, че О. Д. О. би станал специфична цел на такова насилие, поради присъщите на личното му положение елементи, в т.ч. такива, свързани с работата му, ангажименти и/или подкрепа за въоръжени групировки или международни организации. Личното му и обществено положение не предполагат включването му в рисковата група, чиято дейност би го поставила в неблагоприятна позиция на фона на развиващите се там конфликти, в смисъла на тълкуванията, дадени в т. 39 от решението на съда в Л., по дело по дело № С-465/2007 г. от 17 февруари 2009 г. В проведеното с него интервю при първата подадена от него молба за закрила, той не е споменал спрямо него да съществува заплаха от такова естество.

Съгласно чл. 21, т. 6 и т. 7 от Устройствения правилник на ДАБ при МС Дирекция "Международна дейност" събира, поддържа и актуализира база данни за държави по произход и за трети сигурни държави, което включва обща географска, политическа, икономическа и културна информация, както и информация за правната уредба и за спазването на правата на човека, и изготвя и актуализира аналитични доклади и справки за сигурните държави по произход, за третите сигурни държави, за кризисните райони и за бежанските потоци. Следователно приетата по делото справка е издадена от компетентен държавен орган в кръга на правомощията му по установените форма и ред, поради което представлява официален свидетелстващ документ и се ползва с материална доказателствена сила, т.е. тя обвързва съдът да приеме, че при извършената от издателят ѝ проверка са установени именно фактите, които са удостоверени в тях.

Въз основа на анализа на данните за ситуацията в С. административният орган правилно е констатирал, че не са налице законовите основания за допускане на последващата молба до производство за представяне на международна закрила. Административният орган е извършил коректно и преценката си по прилагане на чл. 8 и чл.9, ЗУБ въз основа на информацията за държавата на произход на търсещият закрила, съдържаща се в общоизвестни надеждни източници. В случая не е установено спрямо чуждият гражданин да са налице опасения от преследване, основани на раса, религия и националност, политическо мислене или принадлежност към определена социална група, тъй като О. Д. О. не е заявил да е членувал в политическа партия или да се е занимавал с обществена дейност, не е имал взаимоотношения с въоръжени организации, не е бил арестуван, задържан, съден и срещу него не е оказвано насилие, не е посочил и данни за преследване осъществено спрямо него относно изразени убеждения или ориентация поради което същия не изпълнява изискванията за наличие на предпоставки за предоставяне на статут на бежанец. Спрямо жалбоподателя няма данни да са налице сериозни и потвърдени основания, че единствено на основание присъствието си на територията на С., ще бъдат изправен пред реален риск да стане обект на заплаха, релевантна на предоставяне на хуманитарен статут по чл.9, ал.1, т.3 ЗУБ.

Последващата молба за международна закрила с вх. № УП 34096/10.03.2026 г. на ДАБ – МС, в която на О. Д. О. не се позовава на нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение и за страната си на произход, правилно е преценена за недопустима по чл. 13, ал. 2 от ЗУБ, доколкото всички факти и елементи относно личното му положение и държавата му на произход са преценени в хода на производството по издаването на решение на Председателя на ДАБ, с което на жалбоподателя, е отказано да му бъде предоставен статут на бежанец и

хуманитарен статут. Както бе посочено във фактическата част на настоящото решение не са изложени нови факти, защото обстановката в С. е била довод и в предходното производство, както и опасенията от военна служба. Относно обстановката в С., налице е подобрение в сравнение със ситуацията през 2024 г., което се приема в настоящата съдебна практика на административната съдилища и ВАС на РБ. Видно от представената актуална справка за С. и положението в страната, няма данни за съществено изменение на ситуацията в страната, което да е самостоятелно основание за предоставяне на международна закрила. Видно от справката, ситуацията се подобрява и правителството полага усилия за осигуряване на гражданите на нормален живот. Твърдяната заплаха за жалбоподателя е по-скоро абстрактна, не е конкретна по отношение на неговата личност и не се основава на нови факти, каквото е изискването на чл. 13, ал. 2 от ЗУБ. Не е достатъчно да е налице само страх у конкретното лице, а е необходимо да има сериозна заплаха от реално посегателство срещу него. От данните в бежанската история на чуждият граждани и изследването дали са налице въоръжени конфликти на територията на С. както и ако в случай, че такива съществуват, дали те пораждат безогледно насилие въз основа на информацията, изнесена в справки с вх. № МД-02-105/13.03.2026г. (л.38), и с вх. МД-02-226/08.05.2026г. (л.31). на Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ при МС относно актуалната обществено - политическа обстановка в С., не могат да се извлекат данни и информация, които да дават опасения за предприемане на репресивни действия на етническа, религиозна и политическа основа спрямо О. Д. О..

Настоящият съдебен състав счита, че административният орган е формирал волята си въз основа на установената фактическа обстановка, като е взел предвид личната бежанска история на жалбоподателя, за която няма данни да е променена. Поради което правилно последващата молба на чужденеца не е допусната до производство по предоставяне на международна закрила. С последващата молба за закрила, са изложени твърдения, които съпоставени с данните от бежанската история на чуждият гражданин не съответстват на заявеното от него по време на проведеното интервю при производството по първата му молба за закрила. Дори и да се приеме, че такива са налице относно личното му положение, то те не са подкрепени от доказателства, ето защо от всичко изложено може да се обоснове извода, че спрямо молителя не са налице нови обстоятелства релевантни за търсената от него закрила.

Факта, че чуждият гражданин е интергриран в българското общество и работи за времето на пребиваването му в Република България, не обуславят извод за настъпили обстоятелства, водещи до допускане на последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. Настоящият съдебен състав счита, че те не доказват обстоятелствата, станали причина жалбоподателя да не може да се завърне в С., а по-скоро относно обстоятелствата за по-добрият живот, който същият води в Република България и поради което не иска да се завърне в страната си по произход.

Следва да се отбележи, че процедурата по последващи молби съгласно ЗУБ не е средство за незначителна на силата на присъдено нещо на предходни съдебни решения, установяващи, че жалбоподателят не е лице, на което следва да бъде предоставена международна закрила. ЗУБ предоставя на чужденеца субективно право да подаде последваща молба за закрила, в случай че според своите възприятия и разбирания, същият счита, че е настъпила промяна в личното му положение или в ситуацията на държавата му по произход, която промяна може да докаже с писмени доказателства. В конкретния случай това не е сторено от страна на чуждият гражданин, като О. Д. О. не се позовава на нови обстоятелства от съществено значение, както за личното му

положение, така и по отношение на страната му на произход.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав приема, че оспореното решение е законосъобразно издаден административен акт, поради което и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

На основание чл. 172, ал. 2 АПК, чл. 85, ал. 3 във връзка с чл. 84, ал. 2 ЗУБ, Административен съд София-град, Първо отделение 87-ми състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на О. Д. О., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] в С., гражданин на С., срещу решение № 99 Х/ 26.03.2026 г. издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет, с което, на основание чл.76б, ал.1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците последващата му молба с вх. № УП 34096/10.03.2026 г. не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на касационно обжалване.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните на основание чл. 138, ал. 3 във връзка с чл. 137 АПК.

СЪДИЯ: